

ויקרא טז: כט-לא

והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחודש תענו את־נפשתיכם וכל־מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם: כי־ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מפל־טאתיכם לפני יהוה תטהרו:

שבת שבתון היא לכם ועניתם את־נפשתיכם חקת עולם:

ויקרא כג: כו-לב

אך בעשור לחודש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא־קודש יהיה לכם ועניתם את־נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה: וכל־מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: וכל־מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: כל־מלאכה לא תעשו חקת עולם לזרתיכם בכל משבתיכם: וכל־הנפש אשר תעשה כל־מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את־הנפש ההוא מקרב עמי: כי כל־הנפש אשר לא־תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: שבת שבתון הוא לכם ועניתם את־נפשתיכם בתשעה לחודש בערב מערב עד־ערב תשבתו שבתכם:

במדבר כט: ז

ובעשור לחודש השביעי הזה מקרא־קודש יהיה לכם ועניתם את־נפשתיכם כל־מלאכה לא תעשו:

Vayikra 16: 29-31

And this shall be to you a law for all time: In the seventh month, on the tenth day of the month, you shall practice self-denial; and you shall do no manner of work, neither the citizen nor the alien who resides among you. For on this day atonement shall be made for you to cleanse you of all your sins; you shall be clean before the LORD. It shall be a sabbath of complete rest for you, and you shall practice self-denial; it is a law for all time.

Vayikra 23: 26-32

Mark, the tenth day of this seventh month is the Day of Atonement. It shall be a sacred occasion for you: you shall practice self-denial, and you shall bring an offering by fire to the LORD; you shall do no work throughout that day. For it is a Day of Atonement, on which expiation is made on your behalf before the LORD your God. Indeed, any person who does not practice self-denial throughout that day shall be cut off from his kin; and whoever does any work throughout that day, I will cause that person to perish from among his people. Do no work whatever; it is a law for all time, throughout the ages in all your settlements. It shall be a sabbath of complete rest for you, and you shall practice self-denial; on the ninth day of the month at evening, from evening to evening, you shall observe this your sabbath.

Bamidbar 29:7

On the tenth day of the same seventh month you shall observe a sacred occasion when you shall practice self-denial. You shall do no work.

Mishna Yoma Chapter 8

1. יום הכפורים אסור באכילה ובשתיה ובחזיזה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה. והמלה והפלה ירחצו את פניהם, והחיה תנעל את הסנדל, דברי רבי אליעזר, וחקמים אסרין:

[On] Yom HaKippurim it is forbidden to eat, to drink, to wash, to anoint oneself, to put on sandals, or to have intercourse. A king or bride may wash their face, and a woman after childbirth may put on sandals, the words of Rabbi Eliezer. But the sages forbid it.

2. האוכל פחותת הגסה, כמוה וקגרעינתה, והשותה מלא לגמיו, חיב. כל האכלין מצטרפין לככותבת. כל המשקין מצטרפין למלא לגמיו. האוכל ושותה, אין מצטרפין:

If one eats [an amount] the size of a large date, like it and its seed, or if he drank [an amount equivalent to a] mouthful, he is liable. All foods add up to make an amount equivalent to a date, and all the liquids add up to make a mouthful. Food and drink do not add up.

3. אכל ושתה בהעלם אמת, אינו חיב אלא חטאת אחת. אכל ועשה מלאכה, חיב שתי חטאות. אכל אכלין ושאין ראויין לאכילה, ושתה משקין שאין ראויין לשתיה, ושתה ציר או מרס, פטור:

If he ate and drank in one state of unawareness, he is not obligated to bring more than one sin-offering. But if he ate and performed labor while in one state of unawareness he is obligated for two sin-offerings. If he ate foods unfit for eating, or drank liquids unfit for drinking, or drank fish-brine or fish pickling liquid, he is not liable.

4. התינוקות, אין מענין אותן ביום הכפורים, אבל מחנכין אותם לפני שנה ולפני שנתיים, בשביל שיהיו רגילין במצות:

[With regard to] children: they do not “afflict” them at all on Yom HaKippurim. But they train them a year or two before in order that they become accustomed to the commandments.

5. עברה שהריחה, מאכילין אותה עד שתשיב נפשה. חולה מאכילין אותו על פי בקיאיין. ואם אין שם בקיאיין, מאכילין אותו על פי עצמו, עד שיאמר די:

If a pregnant woman smelled [food on Yom Kippur], they feed her until she feels restored. A sick person is fed at the word of experts. And if no experts are there, they feed him upon his own request until he says: enough.

6. מי שאחזו בלמוס, מאכילין אותו אפלו דברים טמאים, עד שיאורו עיניו. מי ששכב קלב שוטה, אין מאכילין אותו מחצר כבד שלו, ורבי מתא בן חרש מתיר. ועוד אמר רבי מתא בן חרש, החושש בגרונו, מטילין לו סם בתוך פיו בשבת, מפני שהוא ספק נפשות, וכל ספק נפשות דוחה את השבת:

If one is seized by a ravenous hunger, they feed him even unclean things until his eyes light up [and he returns to health]. If one was bit by a mad dog, they do not feed him the lobe of its liver. But Rabbi Matia ben Harash permits it. Moreover Rabbi Matia ben Harash said: if one has pain in his throat, they may drop medicine into his mouth on Shabbat, because it is a possibility of danger to human life and every potential danger to human life overrides Shabbat.

7. מי ששנפלה עליו מפלת, ספק הוא שם ספק אינו שם, ספק חי ספק מת, ספק נכרי ספק ישראל, מפקחין עליו את הגל. מציאוהו חי, מפקחין עליו. ואם מת, יניחוהו

If an avalanche fell on someone, and it is doubtful whether or not he is there, or whether he is alive or dead, or whether he is an Israelite or a non-Jew, they remove the debris from above him [even on Shabbat]. If they find him alive they remove the debris, but if dead they should leave him there [until Shabbat is over].

8. חטאת ואשם ונדאי מכפרין. מיתה ויום הכפורים מכפרין עם התשובה. התשובה מכפרת על עברות קלות על עשה ועל לא תעשה. ועל התמורות היא תולה עד שיבא יום הכפורים ויכפר

The sin-offering and the certain guilt-offering effect atonement. Death and Yom HaKippurim effect atonement together with repentance. Repentance effects atonement for light transgressions: [the transgression of] positive commandments and negative commandments. And for severer transgressions [repentance] suspends [the divine punishment], until Yom HaKippurim arrives and effects atonement.

9. האומר, אטטא ואשוב, אטטא ואשוב, אין מספיקו בגדו לעשות תשובה. אטטא ויום הכפורים מכפר, אין יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם למקום, יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם לחברו, אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו. את זו דרש רבי אלעזר בן עזריה, מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו עברות שבין אדם למקום, יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם לחברו, אין יום הכפורים, (ויקרא טז) מכפר, עד שירצה את חברו. אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרין, ומי מטהר אתכם, מקנה, (ירמיה יז) ונרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם. ואומר, (יחזקאל לו) אביכם שבשמים, שנאמר ישאל יי, מה מקנה מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל

One who says: I shall sin and repent, sin and repent, they do not afford him the opportunity to repent. [If one says]: I shall sin and Yom HaKippurim will atone for me, Yom HaKippurim does not effect atonement. For transgressions between man and God Yom HaKippurim effects atonement, but for transgressions between man and his fellow Yom HaKippurim does not effect atonement, until he has pacified his fellow. This was expounded by Rabbi Elazar b. Azariah: "From all your sins before the Lord you shall be clean" ([Leviticus 16:30](#)) for transgressions between man and God Yom HaKippurim effects atonement, but for transgressions between man and his fellow Yom HaKippurim does not effect atonement, until he has pacified his fellow.. Rabbi Akiva said: Happy are you, Israel! Who is it before whom you become pure? And who is it that purifies you? Your Father who is in heaven, as it is said: "And I will sprinkle clean water upon you and you shall be clean" ([Ezekiel 36:25](#)). And it further says: "O hope (mikveh) of Israel, O Lord" (Jeremiah 17:1--just as a mikveh purifies the unclean, so too does he Holy One, blessed be He, purify Israel.

כי הא דרב רחומי הוה שכיח קמיה דרבא במחוזא
הוה רגיל דהוה אתי לביתה כל מעלי יומא דכיפורי
יומא חד משכתייה שמעתא
הוה מסכיא דביתהו השתא אתי השתא אתי
לא אתא
חלש דעתה אחית דמעתא מעינה
הוה יתיב באיגרא
אפחית איגרא מתותיה ונח נפשיה

Rav Reḥumi would commonly study before Rava in Meḥoza.

He was accustomed to come back to his home every year on the eve of Yom Kippur.

One day he was drawn by the tradition he was studying.

His wife was expecting him and continually said to herself: Now he is coming, now he is coming.

But he did not come.

She was greatly distressed and a tear fell from her eye.

Rav Reḥumi was sitting on the roof.

The roof collapsed under him and he died.

(Talmud, Ketubot 62b)